

РЕШЕНИЕ

№ 17003

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11407** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Р. Е. Д., с адрес [населено място], ж.к. „Н. I“, [жилищен адрес] чрез адв. И. Й. М., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 срещу Заповед № Л – 4621/17. 10. 2024 г. на „за“ Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Със Заповед № Л – 4621/17. 10. 2024 г. на „за“ Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на главен инспектор Р. Е. Д. – заместник началник „Режимна и надзорно-охранителна дейност“ в затвора [населено място].

С жалбата се иска обявяване на заповедта като нищожна, алтернативно отмяната ѝ като незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че в заповедта не е посочено как, кога и къде е извършено вмененото нарушение, доколкото се твърди бездействие, липсва посочване кога и за какъв период е следвало да бъдат осъществени дължимите действия, както и конкретно какви са те. В обстоятелствената част на заповедта се съдържат противоречия, които затрудняват защитата. Твърди се, че не е направена преценка по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, както и че е наложено по-тежко наказание вместо „писмено предупреждение“, каквото наказание е предвидено при проявена небрежност при изпълнение на служебните задължения. Наложено е наказание не е съответно на вмененото нарушение. По същество не е извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 4 от Правилата

за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения, налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация, състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в ГД“ИН“ и ГД „Охрана“ и териториалните им служби/звена към Министъра на правосъдието. Отговорно за провеждане на професионалната подготовка лице е следвало да се определи от началника на затвора с писмена заповед. Конкретни задължения в това отношение ежегодно има И. С. в качеството му на главен надзорител. По длъжностна характеристика това са задължения и на началника на сектор „Надзорно – охранителна дейност“. Неверни са изводите в заповедта за липса на планиране, организиране и провеждане на професионалната подготовка. За служебната учебна 2023г./2024г. има изготвен план за обучението на НОС, който е утвърден от Главния директор на ГД“ИН“. Изготвен е и отчет от 15.07.2024 г. за проведената професионална подготовка на НОС, който също е утвърден. Извършеният опит за бягство няма връзка с вмененото дисциплинарно нарушение, не е резултат от липса на планиране и провеждане на обучение, което освен това е и провеждано. Наказващият орган е обективизирал превратно упражняване на дисциплинарна власт, единствено с цел да се вмени някакво нарушение на жалбоподателя, без да се държи сметка за конкретните задължения и отговорности на служителите в мястото за лишаване от свобода. Обжалваната заповед не съответства и на целта на закона. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. М.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът - Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез юрисконсулт Д. оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта на закона. Иска издадената заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира разноски в полза на ГД“ИН“. По отношение на разноските на насрещната страна иска адвокатското възнаграждение да бъде съобразено със заплащането на адвокатските хонорари за такива дела.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият главен инспектор Р. Е. Д. заема длъжността заместник – началник „Режимна и надзорно – охранителна дейност“ в затвора [населено място].

Дисциплинарното производство срещу него е образувано със Заповед № Л-4028/28.08.2024 г., издадена от Главен директор на ГДИН на основание чл.205, ал.2 от ЗМВР, с която е наредено извършване на проверка във връзка с изясняване на постъпили предварителни данни, отразени в писмена справка рег. № 10168/26.08.2024 г. по описа на ГД“ИН“, че на служителите в затвора в [населено място] не е извършвана професионална подготовка за действия в извънредни ситуации, за периода от месец октомври 2023 г. до месец юни 2024 г.

Със заповед № Л – 3636/31. 07. 2024 г. на „за“ главен директор на ГД“ИН“ е разпоредено извършване на предварителна проверка в затвора [населено място] във връзка с извършено нарушение от лишения от свобода А. Н. И..

За резултатите от проверката е изготвена писмена справка рег. №10168/26. 08. 2024 г. по описа на ГДИН, в която комисията предлага на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР във вр. с чл.19, ал.2 от ЗИНЗС да се образува дисциплинарна проверка срещу Р. Д., заместник началник „Режимна и надзорно-охранителна дейност“ в затвора [населено място] за неизпълнение на служебни задължения, вменени му с длъжностната характеристика, а именно на задължението да планира, организира и контролира професионалната подготовка, изготвя и постоянно обогатява планове за действия на състава в особени случаи, организира изграждането, реконструкцията и

подобряването на материалната среда, гарантираща качествено осъществяване на надзорно – охранителната дейност.

Вменено е неизпълнение на задължения по длъжностната характеристика – служителът е допуснал професионалната подготовка без откъсване от работа на подчинените му служители да не се организира и изпълни. Не е изпълнена заповед № Л – 420/06.10.2023 г. на главния директор на ГД“ИН“, с която е разпоредено началникът на затвора да определи служител, който да организира професионалната подготовка без откъсване от работа, което е и задължение на жалбоподателя, вменено му с длъжностната характеристика. Задължение по длъжностната характеристика е и участието в професионалната подготовка по време на практическия стаж на служителите, назначени като стажанти на длъжност „Надзирател“. Направен е извод, че това е довело до липса на професионални действия на служителя, допуснал инцидента с лишения от свобода А. И., който на 30. 07. 2024 г. извършва бягство от групата, в която е настанен и се качва на покрива в близост до 2-ра кула на затвора [населено място].

От правна страна е направена правна квалификация на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т. 2 от ЗМВР – „неизпълнение на служебни задължения“ във вр. с чл. 200, ал.1, 11 от ЗМВР.

Издадена е процесната заповед, с която на главен инспектор Р. Е. Д. – заместник началник „Режимна и надзорно-охранителна дейност“ в затвора [населено място] на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 200, ал.1, т.11, предл. първо от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В заповедта са изложени мотиви относно тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, формата на вината /небрежност/ и цялостното поведение на служителя по данни от приложена кадрова справка.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от дисциплинарната преписка. Видно от преписката, на служителя са изискани писмени обяснения, такива са представени преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. В писмените обяснения Р. Д. посочва, че професионалната подготовка на надзорно – охранителния състав на затвора в [населено място] се осъществява както периодично, така и ежедневно. Периодично-чрез изпълнение на утвърдените от началника на затвора годишни обучителни и тренировъчни програми и ежедневно – от ръководството на затвора и от заместник – началника. Той контролира стриктното изпълнение на постовата служба от надзирателите. Ежедневно се осъществява инструктаж. Степента на важност на обучението е много висока, тъй като от това зависи качествено изпълнение на служебните задължения. Относно инцидента от 30. 07. 2024 г. посочва, че според него се дължи на грешна лична преценка, подценяване на конкретната ситуация и неправилни действия на служителите на НОС, а не на липса на обучение или на липса на професионална подготовка.

Видно от дисциплинарната преписка, професионална подготовка е планирана в периода от м. октомври 2023 г. до м. юни 2024 г. Със заповед № Л – 4207/06.10.2023 г. на главен директор на ГД“ИН“ е разпоредено началниците на затвори и служби да определят със заповед служител, който да отговаря за организирането, изпълнението и отчитането на професионалната подготовка по месторабота. За извършеното е разпоредено да се изготви доклад, който в срок до 15. 07. 2023г. да се изпрати в ГД“ИН“.

За служебната учебна година 2023г. – 2024 г. е изготвен План за обучение по професионална подготовка без откъсване от работа на служителите от ГД“ИН“ и териториалните й служби. Планът е утвърден от главен директор на ГД“ИН“.

Изготвен е отчет от 15. 07. 2024 г. относно професионалната подготовка на служителите от сектор „НОС“ в затвора [населено място] за служебната учебна 2023 г. – 2024 г., както и на служители от

другите сектори при затвора [населено място].

Изготвен е и план за дейността на НОС през 2024 г., утвърден от началника на затвора [населено място].

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са допълнително представени писмени доказателства, длъжностна характеристика за длъжността „надзирател II – I степен“ в затвор III – I категория, длъжностна характеристика за длъжността „началник на затвора“ III – I категория, длъжностна характеристика за длъжността „началник на сектор/надзорно – охранителна дейност“ II – I категория, длъжностна характеристика за длъжността „главен надзирател IV – I –ва степен“, длъжностна характеристика за длъжността „командир на отделение“ в затвор III – I категория.

По делото е разпитан свидетеля И. В. С., като съдът кредитира показанията му като обективни, съответни на писмените доказателства по делото. Свидетелят посочва, че всяка година се провеждат обучения. От 2020 г. той е определен от началника на затвора да изготвя планове по сектори и отчет за извършената дейност в края на годината. Такива планове и отчети е изготвил през учебната 2023 г. – 2024 г. Всеки отговорник на сектор е предоставил плана за годината, а планът на целия затвор е съставен от свидетеля. По същия начин са изготвени и отчетите. Свидетелят посочва, че началникът на сектор „Надзорно – охранителна дейност“ също има задължения във връзка с обучението на надзорно – охранителния състав. За този сектор планът и отчетът се съставят от началника на сектора.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР – Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, като към дата 17. 10. 2024 г., съгласно Заповед № Л – 4571/14. 10. 2024 г. на Главния директор на ГД“ИН“ е възложено изпълнението на функциите на Главния директор на заместник – главния директор, подписал процесната заповед. В този смисъл е неоснователно възражението за нищожност на заповедта.

Основателна е възражението, че заповедта не съответства на изискването на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно посочената разпоредба, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В конкретния случай се твърди, че дисциплинарното нарушение е извършено чрез бездействие, но в заповедта няма посочено време на извършване на нарушението, кога и за какъв период е следвало да бъдат осъществени дължимите действия, както и какви конкретно са тези действия.

Допуснати са и други процесуални нарушения в частта, в която са описани обстоятелствата на извършване на нарушението. Освен, че не е конкретизирано какви са били дължимите действия, които служителят не е изпълнил, за да се счете, че е извършил дисциплинарно нарушение,

бягството на лишение от свобода А. И. няма причинно – следствена връзка с вмененото дисциплинарно нарушение. Преценката по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР е формална, не е комплексна, не е обсъдено цялостното поведение на държавния служител по време на службата, който е награждаван многократно. Наложени са му и три наказания, две от които са отменени по съдебен ред, а третото е заличено предсрочно. Основателно е възражението и че са изтекли законовите срокове по чл. 213, ал.1 от ЗМВР за заличаване на наказанията по право.

Неправилно е определено и наложеното наказание по чл. 200, ал.1, т. 11 от ЗМВР, вместо по чл. 199, ал.1, т. 3, предл. първо от ЗМВР, при условие, че дисциплинарнонаказващият орган е приел, че нарушението е извършено по небрежност.

Оспорената заповед е и материално незаконосъобразна. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят не е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Твърдяното нарушение е неизпълнение на служебни задължения по длъжностна характеристика, конкретно на задължението за планиране, организиране и контрол на професионалната подготовка, включително и по време на практическия стаж на служителите, назначени като стажанти на длъжността „Надзирател“. Действително, съгласно т. V от длъжностната характеристика за длъжността „Заместник – началник режимна и надзорно –охранителна дейност“, заемана от жалбоподателя, преки негови задължения във връзка с надзорно -охранителната дейност са планирането, организирането и контрола на професионалната подготовка. За периода от месец октомври 2023 г. до месец юни 2024 г., видно от представените по делото планове и отчети, професионална подготовка е била организирана и провеждана по сектори, включително и в сектор „Надзорно – охранителна дейност“. Свидетелските показания на И. В. С., който е обобщавал плановете и отчетите по сектори и е изготвял общия план и отчет за процесния период също потвърждават, че не е налице неизпълнение на това задължение от страна на жалбоподателя и от страна на останалите служители на затвора, които са ангажирани с този процес. Инцидентът с А. И. не е свързан с липсата на подготовка, доколкото такава начална подготовка преминават всички новопостъпили служители, впоследствие има ежегодна обучителна програма със заложили мероприятия в нея и изпити за проверка на физическите способности и умения. По време на развода на всяка смяна се извършва инструктаж за всеки пост. По време на инструктажите на надзорно – охранителния състав жалбоподателят е задавал контролни въпроси на надзирателите, което подпомага теоретичната им подготовка. В разговорите с инспектора по охраната, дежурните главни надзиратели и командирите на отделения се обсъждат действия при особени случаи, което способства за подобряване на практиката и преодоляване на евентуалните слабости. Може да се направи извод, че случаят с А. И. не е в резултат от липса на подготовка или пропуски в обучението.

Дори да се приеме, че е извършено вмененото нарушение, тежестта на наказанието не е съответна на нарушението и формата на вината. Заповедта не съответства и на целта на закона, доколкото служителят е санкциониран с „порицание“ за евентуални пропуски при изпълнение на служебните си задължения, допуснати по небрежност.

При така установеното, съдът намира издадената заповед за неправилна и незаконосъобразна, поради което жалбата като основателна и доказана следва да бъде уважена.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя в размер на 970,00 лв. – представляващи заплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 960.00 лв. /с включен ДДС, 800.00 лв. без ДДС/ и 10.00 лв. за внесена държавна такса. Фактическата и правна сложност за страните е налице с оглед обема на доказателствата, исканията, възраженията, отговорите на процесуалните

представители на страните и подготовката им за делото. В тази връзка, съдът съобрази и Решение на СЕС по дело № С-438/2022 г., като в настоящия случай, счита, че не е налице прекомерност на претендираното и реално заплатено от жалбоподателя възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 13-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № Л – 4621/17. 10. 2024 г. на „за“ Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 200, ал.1, т.11, предл. първо от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на главен инспектор Р. Е. Д. – заместник началник „Режимна и надзорно-охранителна дейност“ в затвора [населено място].

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Р. Е. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат И. Й. М., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, сумата в размер на 970.00 лв. /деветстотин и седемдесет лева/ – разноски за производството, за заплатено адвокатско възнаграждение и за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: